

Népfrontmunka a szegedi járásban

Egész évi munkáját értékelte tegnap délelőtt tartott ülésén a Hazafias Népfront szegedi járási bizottságának elnöksége. Kálló Antal titkári beszámolója négy fontos feladat köré csoportosítva foglalta össze a szerteágazó tevékenység eredményeit: a szövetkezeti mozgalom továbbfejlesztésében, a felszabadulási évfordulóra

és a közelgő kongresszusra való felkészülésnél, valamint a településfejlesztési társadalmi munkaverseny szervezésében a községi és tanyai népfrentbizottságok egyaránt elismerésre méltó munkát végeztek. Társadalmi összefogás segítette az óvodák, bölcsődék fejlesztését — Kisteleken az egyik óvoda korszerűsítése, bővítése teljesen társadalmi munkával történt —, falugyűlések tárgyalta a községek áruellátását, és hasznos javaslatokkal szolgált. Az őszi mezőgazdasági munkák során tapasztalt példás összefogásban a nép-

front aktivistáinak is része van, de a felnőttoktatás szervezéséről, vagy nemzetiségi közsegeink előrelépéseiről sem beszélhetünk úgy, hogy a Hazafias Népfrontot ne említenénk.

Az eddig végzett munkából erednek a következő esztendő már most belátható feladatai is. Az elnökségi ülés második napirendként az 1975-ös esztendő munkaprogramját vitatta meg. A nagy, országos célkitűzések segíté-

se mellett többet foglalkoznak majd a munkások — köztük a bejárók — problémáival, és tovább szélesítik a tanyai népfrentbizottságok működési körét. Ezek a bizottságok eddig a járási elnökség közvetlen támogatását élvezték, ahhoz azonban, hogy helyi adottságaikat és az ott levő problémákat jobban tudják érzékelni, a közsegi népfrentbizottsággal kell szoros kapcsolatokat kialakítaniok.

Szocialista brigádok a bölcsődékért

Szocialista szerződést írtak alá a DEMÁSZ szegedi üzemigazgatóságának és a bölcsődék igazgatóságának

vezetői tegnap. Huszonhat szocialista brigád dolgozó vállalták, hogy az összes tanácsi bölcsőde épületének külső hálózatát rendszeresen ellenőrzik, karbantartják, és ha szükséges, megjavítják. Különösen sok gondot okozott eddig a bölcsődékben a sokféle, nélkülözhetetlen villamos berendezés meghibásodása. Ezután kisebb lesz a valószínűsége, hogy egy-egy mosógép, elektromos főző, ventilátor hosszabb időre meghibásodik. Nemcsak igyekeznek megelőzni a hibát a brigád tagjai, hanem nagyobb gondot fordítanak ezek biztonságos üzemelésére is. Vállalják az érintésvédelmi méréseket végző szerv munkáját is, s mindezt térítésmentesen.

A DEMÁSZ szegedi üzemigazgatóságának példáját remélhetően több vállalat is követni fogja, s ki-ki mesztérsége szerint teszi kényelmesebbé, szebbé a kicsinyek bölcsődei életét.

T. L.

Gulácsy Lajos nevével

Átalakítják a Képcsarnok szegedi fiókját

Állványerdő borítja a Káráz utca végén azt az épületet, melynek földszintjén a Képcsarnok Vállalat szegedi bemutatóterme található. Előzetes is lehetne a külső tatarozásra főlörakozott állványok sokasága a következő hónapok munkálataihoz. Karácsony után ugyanis néhány hónapra bezárja ajtajait a Képcsarnok szegedi fiókja, hogy aztán május elején megújulva, megszépülve, homlokán Gulácsy Lajos nevével újra kitarja ajtajait a művészetszerető közönség előtt.

Egy esős nyári napon a Virág cukrászda egyik asztalánál dugta össze fejét a művészettörténész, a festő, a Képcsarnok osztályvezetője és fiókvezetője, valamint az újságíró, hogy nevet adjanak az országban harmadikként létesült szegedi bemutatóteremnek. Nemrég érkezett a levél, hogy az Oktatási Minisztérium hozzájárult ahhoz, hogy a felújítás után a Képcsarnok szegedi, 3-as számú fiókja ezentúl Gulácsy Lajos Terem néven szerepeljen. A magyar szürrealista festészet egyik kimagasló egyénisége kap méltó emlékeztetőt ezáltal. Mert Gulácsy festészetét különös álmvilág, sajátos líra lengi át. Rokokó hangulatú, régies nőalakjai, sétáló figurái mind-mind egy lázas képzelt, állandóan égő művész különös birodalmába vezetnek. Középkori áhítata ötvöződik XX. századi gondolatokkal, olasz történelmi és zsánerjelenetével kapcsolódnak mesészerű, finom festői hangjához. A magyar szürrealista művészek egyik őseit tisztelték fantáziagazdag, mesészerű festészetében. Első önálló kiállítását éppen Szegeden rendezte, Juhász Gyula nemcsak szerette festészetét, de több megrázó verset is írt hozzá.

Minden bizonnyal méltó lesz Gulácsy Lajos nevéhez és művészetéhez a Képcsarnok szegedi bemutatóterme, hiszen az elkövetkezendő hónapokban több millió forintos költséggel átépítik a bemutatótermet, új mennyezetet, fűtést, padozatot, berendezést és világítóapparatust szerelnek föl. Az ünnepélyes névadással együtt a jövő év tavaszán rendezik meg a szegedi festők kollektív kiállítását.

Sikerekben gazdag évadot zár a bemutatóterem. Dolgo-

zóik elégedettek lehetnek művészi és kereskedelmi eredményeikkel. Hat nagy sikerű kiállítást rendeztek az elmúlt évben. Mindannyiunk számára emlékeztető Patay László, Konfár Gyula, Fontos Sándor és Csizmadia Zoltán festménybemutatója, Káray Mihály zománcképekből rendezett kiállítása, és a magyar grafikai hét alkalmával bemutatott anyag.

T. L.

Oktatásügyi dolgozók segélyezése

A Pedagógusok Szakszervezete elnökségének februári ülésén új határozatok születtek a segélyezésről.

Megyebizottságunk november 5-i ülésén fogadta el a segélyezési irányelveket. A járási, városi, nagyközségi és felsőoktatási szakszervezeti bizottságok valósítsák meg a rászorultak minden külön kérélem nélküli segélyezését. Ennek érdekében a munkáltatói és szakszervezeti szociális segélykeretből biztosítsanak minden arra rászoruló három- vagy többgyermekes családnak, a gyermekét egyedül nevelő oktatásügyi dolgozónak minden év szeptemberében — gyermekenként legfeljebb háromszáz forintig terjedő összegben — tanszervásárlási segélyt (az egy főre eső jövedelemtől függően differenciáltan); a rossz szociális helyzetben levő, alacsony nyugdíjjal rendelkezőknek, a hosszabb betegség vagy egyéb körülmények miatt nehézz szociális helyzetben levő aktív dolgozóknak folyósításának téli beszerzési segélyt 300—500 forintig terjedő összegben. A tanszervásárlási és a téli beszerzési segély odaítélése nem zárhatja ki — indokolt esetben — a munkáltatói vagy szakszervezeti szociális segély juttatásának lehetőségét.

Megyebizottságunk az Eötvös-alapi hozzájárulások huszonöt százalékaiból megyei segélyalapot képez. A népeségpolitikai határozatok szellemének megfelelően ebből a nagycsaládos oktatásügyi

dolgozók közép- és felsőfokú oktatási intézményekben tanuló gyermekeit (a rászorultságtól függően) egyszeri tanulmányi segélyben részesíti; rendszeresen segélyezi az oktatásügyi dolgozók árva és félárva gyermekeit; szociális segélyt biztosít. A Pedagógusok Szakszervezetének elnöksége 1974-től — központi segélykeretből, a helyi szervektől kapott támogatástól függetlenül — minden év decembereben egyszeri segélyben részesíti a legalább öt- vagy ennél többgyermekes oktatásügyi dolgozókat.

Vecsernyés János,
a Pedagógusok Szakszervezete
Csongrád megyei
Bizottságának
titkárhelyettese

KEREKASZTAL:

A munkásnők továbbképzéséről

Tegnap délelőtt a Hazafias Népfront és a Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsa elnökségének nobizottsága kerekasztal-beszélgetést rendezett a népfrent városi bizottságának tanácskozátermében. A kerekasztal-beszélgetés résztvevői azt vitatták meg, hogy Csongrád megyében milyen az iparban dolgozó munkásnők általános iskolai és szakmai képzésének helyzete, s milyen feladatok várnak az e területen dolgozóknak.

Vitaindító előadást Nagy Lászlóné, az SZMT kulturális és agitációs-propaganda bizottságának vezetője, valamint Hofjesang Péter, a népfrent Csongrád megyei elnökségének tagja, a 600-as szakmunkásképző intézet igazgatója tartott.

Hétköznapiak

Dugott hordó

Sörügyekben való nagyfokú járatlanságom lehet az oka, de nem tudtam róla, hogy a hidak avatásának külön szertartása van. Hozzám mérve régi lehet ez a szertartás, mert civil ember elbeszélése szerint az újjáépített szegedi hídon is sörshordót gurítottak át először. Kilencéves volt akkor az elbeszélő, de a fából faragott dongás hordó szóról szóra emlékszik. Úgy jött át a hídon, mint a parancsolat.

Azért emlékszik most vissza olyan szépen régi idők hordójára az én emberem, mert együtt zsörtölődünk a makói hídra telepített sörshordó miatt. Újságírók, fotósok, operatőrök első kérdése ez volt az avatásnál: mi fog itt történni? Lesz beszéd, lesz egy szalag, és más nem lesz? Dehogynem, lesz! Elöl megy a hordó.

Szenzációként terjedt szájról szájra a hír: elől megy a hordó. Azért megy elől, mert a hidászmagományok parancsa szerint ott a helye. Hallani olyasmit is, hogy a hagyományok másik szála úgy

mondja, egy birkának is elől kellene menni, de a birka elmarad. Azért marad el, mert tavaly is, tavaly előtt is elmaradt. Újabban birka nincs, de hordó még van. Mondom én, ez se igaz, mert az algyői hídon se volt. Nagyot nevetnek a hidászok: Volt, csak hamarabb. Mielőtt hivatalosan fölavatták volna a hidat, jól összetartó családi ünnep közben szépen átgurították. Az ősmagvak is elvégezték az ősi szertartást előbb, csak aztán adták pap kezére, keresztvíz alá a gyereket.

Beáll tehát valamennyi fotós — annyian vannak, alig férnek egymástól —, hogy a szalag átvágásánál, ha elvégezzik dolgukat, ugorhassanak mindjárt hordót fényképezni. Ez lesz az esztendő képe!

Hiába porozták föl gépeiket, hordó nincs. Pedig megvan, az előbb látván látták, beszéltek is a gurítókkal. Lépésről lépésre tudták egész pályáját. Hordó még sincs.

Híre terjedt hamar a hídon, hogy porszem van a szerkezetben, megállnak a dugják el a pezsgőt. Az legnagyobb vendégek is.

Adnák a helyet kedves udvariassággal, várnak, csak várnak, de hordó nincs. Valaki időközben átprogramozta a hidászmagományt. Úgy kell csinálni, hogy legyen is, meg ne is. Ne a legelején menjen, ott hátha föltűnik. Legyen a végén, elvégre a hordónak mind-egy.

Sörügyben én kettőt se lépnék, de a makói hordó még mindig bánt. Ha a hidászok fölépíthetik a maguk módján a hidat, hadd ünnepeljék meg a maguk módján. Ne dugva, nem lopták azt a hordót. Nekik úgy jobb a birka, ha átmege az új hídon, mielőtt a bográcsba belelépne, hát hadd menjen át. Ha úgy jobb a sör, hogy mindenki szemeláttára elől gurul, de kár azt a hordót eldugni! A makói hármashíd krónikájához tehát hozzá tartozik, hogy fölavatták szép beszéddel, nemzetiszínű szalaggal — és egy hátra dugott sörös hordóval. De azért sokáig éljen!

Csak azt nem tudom, hadd, hogy porszem van a dugják el a pezsgőt. Az előkelőbb?

„Emléktáblák”

Azt kérdezi a volán ember a nagy buszban, látom-e azokat a táblákat.

— Látom.

— Azt is tudja, miért kerültek ide?

Mondom, hogy engem csak földhöz ragadt gyalogos ésszel áldott — vagy vert — meg a természet, de azt azért ki tudom találni, hogy a Maty utáni kanyarban, a bajai út partjára kiültött vadonatúj táblán az 50 km csak ezt jelenheti: úton járó jámbor autós, kapd le gyorsan a lábadat a gázról, mintha tűz sütogetné a talpadat! Akkor kanyar áll előttem, vigyázz, bele ne röpülj az árokba!

Ezért a szép feleletért, akármilyen vizsgán átengednének, a buszos csak a fejét rázza.

— Nem ezt kérdeztem.

Miért most kerültek oda a táblák?

— Megbuktam. Ezt nem tudom.

— Emléknék. Akárhogy nézi is, azok a táblák emléktáblák.

— Bolondokat beszél. Márványból vagy bronzból faragják az emléktáblákat.

— Az újabbakat főtik.

— Lehet.

— Csak későn.

— Szép találós kérdés, amit mond, fejtsük meg legalább.

— A múltkor egy Skoda belepördült az árokba.

— Hallottam, hárman ültek benne.

— En láttam a bennevalókat is. Ne akarjon olyant látni.

— A helyét én is láttam. Olvan mélv az árok, gyalog is nehéz belemászni.

— Na, ahogy kihúzták, gyorsan kitétték a táblát. Azt mondja meg, miért kellett megvárni, amíg egy autó nagyot ugrik? A kanyar időtlen idők óta itt van. Aki a táblákat osztja, nem tudja, milyen a veszélyes kanyar?

A volán emberének jussa van hozzá, hogy kiöntse a mérgét, de ekkora kérdésel én magam meg nem tudok birkózni. Kapóra jön egy „utas” szakember. Azt mondja, fagyot téved a volán-ferfi. Olyan lassan dolgoznak a táblafestők, az a baj. Ami táblát év elején megrendeltek, csak most ért ide. Az csak véletlen, hogy éppen előtte borult be a kocsi. Ha nem borult volna, akkor is most tették volna ki.

Akire a nagyharang ráesik, annak is kár mondani, hogy tavaly új ágását terveztünk már alá. Pedig lehet, hogy tavalyelőtt még jó volt a harang lába. Ez a kanyar, ha a domaszéki Imre bácsi jól emlékszik, az első világháború táján már itt volt. Nincs tehát igaza a volán emberének. Az emléktáblák sokkal gyorsabban készülnek.

Horváth Dezső

Programok a fizika tanításához

Szegedi szerzők, dr. Lang Jánosné szakfelügyelő, gimnáziumi tanár és dr. Diós József igazgató, gimnáziumi tanár munkája, a nemrég megjelent tankönyv, amely a fizika, ezen belül az elektromosságtan oktatásához összeállított programokat tartalmazza.

Az összesen 17 programot tartalmazó új tankönyv nagy segítséget jelent azoknak a gyakorló tanároknak, akik már berendezett programteremmel rendelkeznek, de azoknak is, akik az alapvető felszerelésekkel ellátott fizikai előadótermekben szeretnének több tanulóiskolai órát tartani. Alapvető kézikönyv lehet a tanárjelöltek számára, és azoknak a pedagógusoknak, akik ezután szeretnék elkezdni az újszerű módszer alkalmazását. Haszonnal forszathatják maguk a zverek is, hiszen a programkönyv segítségével a legszükségesebb felszerelések birtokában — otthon is tanulmányozhatják az alapvető fizikai jelenségeket.

A szerzők ismertetik a közölt oktatási programok felépítését is.

Kisbuszok az Ikarus gyárból

Az Ikarus Karosszeria- és Járműgyár székesfehérvári gyárában szerdán megkezdtek az IK—211-es típusú, úgynevezett munkásszállítókra első ötvendarabos szériájának gyártását. A BNV-n nagy sikert aratott kisbuszokat munkásszállításokra szánják. Az IK—211-es magyar—NDK kooperációban készült: az IFA motort és a fódarabokat a baráti ország szállítja.

A székesfehérvári Ikarus új gyártmányára is érvényesek az Ikarus-család jellemzői: biztonságosak, korszerűek, kényelmesek az új buszok. A vezető dolgát hidraulikus kormányserkezet könnyíti, az utasok kényelmét nagy panorámaablakok, termálfűtés szolgálja. A nyolc és fél méter hosszú, egyajtós buszokban harminchét utast szállíthatnak.

A sorozatgyártást jövőre kezdik meg. (MTI)